

Goigs al Sant Crist de Santa Eulàlia de Provençana

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Santa Eulàlia de Provençana
Alçada: 10

Coordenades:

Latitud: 41.36519
Longitud: 2.11881
UTM Est (X): 426301
UTM Nord (Y): 4579672

Classificació

Número de fitxa 08101 - 450
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Modern
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: publicat
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 07/02/2018 - 01:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança al Sant Crist de l'església de Santa Eulàlia de Provençana en la seva entrada triomfal, el 3 d'abril de 1927, i que diuen així:

Provençana fa gran festa / Santa Eulàlia es vesteix d'or/ Fuig del mon i sa conquesta / i el Sant Crist reb amb amor./

Nostra església ruïnosa / en passà el barceloní,/ la mira com flor desciosa/ del seu tant plent jardí/. Per ço, dins d'aital floresta/ vol fer-hi nèixe altre flor./ Fuig del món, etc./

Eulàlia de Barcelona/ i el Sant Crist de Lepant/ joiells son de sa corona/ que la fan ben triomfant./ les dones creus per la tempesta / els hi fan l'esperit mes fort/ Fuig del món, etc./

Provençana ja en te Eulàlia/ i el Sant Crist que ja va entrant./ tot es sang de nostra pàtria/ que per çó la fan mes gran./ Del infern en son la psota/ i del paradís claror./ Fuig del món, etc./

Barceloní, tot passant/ fes gala de ton amor, / Eulàlia està suplicant/ a les portes del teu cor./ El Sant Crist alsa la testa/ vol qelcòm de ton tresor./ Fuig del món, etc./

Nostra església es milenaria/ els seus fills son tots germans/ per çò volen Santa Eulàlia/ dintre una casa més gran./El Sant Crist farà que aquesta sigui joia i formosor/ Fuig del món, etc./

Tots els fills d'aquesta terra/ que Berenguer consagrà, / amb el Sant Crist faran guerra / al qui'l vulgui renegà./ una cosa tan feresta / rebutjarèm amb valor. Fuig del món, etc./

Onze segles venerada/nostra església ha reviscut/ i en aquesta redressada / el Sant Crist ha ben volgut. / El pecadó es posa vesta / dels pecats ja en sent dolor./ Fuig del món, etc./

Tantes almoines que'l poble/ pel Sant Crist amb fè ha donat/ que amb anhel, es cosa noble,/ l'entri amb triomf i adorat./ Per això el Portant ja es presta/ amb els brassos i amb el cor./ Fuig del món, etc./

Oh! Sant Crist de Provenána, / mireu amb goig vostres fills/ dona la fè i patria ben sana/ volem ser-ne bons capdills./ Cridém amb veu ben complerta / al Sant Crist glòria i honor. / Fuig del món, etc./

Vostre passió dolorosa / i la Creu que us veu la mort/ sigui'ns la llum gloriosa / i el nostre final record./ El dia de nsotra enquesta / sigau-nos premi i conhort. / Fuig del món, etc./

Per la fè que fa la gesta/ de volguer-lo més que l'or./ Fuig del mon i sa conquesta / I el Sant Crist reb amb amor.

Adoramus te Christe. Etc / Quia per sanctam Crucem tuam, etc./

OREMUS./ Respice quaesumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat. etc./

Observacions:

Lletra de Mn. Josep Deix, Pvre.

Música de Josep Mª Comella.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

GOIGS SANT

de Santa Eulàlia

AL CRIST

de Provençana

EN LA SEVA ENTRADA TRIOMFAL—5 D'ABRIL DE 1997
HOSPITALET - BARCELONA

Provençana fa gran festa
Santa Eulàlia va vestida d'or
*Fuig del món i sa conquesta
I el Sant Crist reb amb amor.*

Nostra església ruïnosa
en passà el barceloní,
la mira com flor dracloana
del seu tan plent jardí.
Per çò, dins d'alta floresta
vol fer-hi mixe altre flor.
Fuig del món, etc.

Eulàlia de Barcelona
i el Sant Crist de Lepant
joicells son de sa corona
que jo fan ben triomfant.
Les dos creus per la tempesta
ets hi fan l'esperit mea forí
Fuig del món, etc.

Provençana jo en te Eulàlia
i el Sant Crist que te va entrant,
tot es sang de nostra pàtria
que per çò la fan més gran.
Del infern en son te posat
i del paradís cleror.
Fuig del món, etc.

Barceloní, tot passant
fes gata de ton amor.
Eulàlia casta suplicant
a les portes del seu cor.
El Sant Crist atia la teia
vol celicòm de ton tresor.
Fuig del món, etc.

Nostra església ex milenaria
ela seus fills son toia germana
per çò volen Santa Eulàlia
dintre una casa més gran.
El Sant Crist farà que aquesta
sigal jola i formosa
Fuig del món, etc.

Per lo fe que lo la grata
de volguerín més que tor.
*Fuig del món i sa conquesta
I el Sant Crist reb amb amor.*

Tota eta filla d'aquesta terra
que Berenguer conegrà,
amb el Sant Crist fan guerra
al qui l'ulguir reingrà.
Una cosa tan ferasta
rebujartem amb valor.
Fuig del món, etc.

Onze segles venerada
nostra església ha revlucat
i en aquesta retressada
el Sant Crist ha ben volgut.
El peccat en posea vestit
dels peccats jo en senti dolor.
Fuig del món, etc.

Tantes almoina que'l poble
pel Sant Crist amb fe ha donat
que amb anhel, es cosa noble,
l'entri amb triomf i adorat.
Per atò el portant jo en preste
amb els braços i amb el cor.
Fuig del món, etc.

El Sant Crist ha obrer aco braços
per agermana'ns a toia
colliguts amb tan bella llengua
fèu miracles ala devota.
De vostra ma ben obrer
supliquem mercè i favor
Fuig del món, etc.

Oh! Sant Crist de Provençana,
miru amb goig vostra filla
de la fe i patrie ben sana
volem ser-ne bona capella.
Cridem amb veu ben completa
el Sant Crist glorià i honor.
Fuig del món, etc.

Vostre Passió dolorosa
i la Creu que us ves la mort
sigu na la llum gloriosa
i el nostre final record.
El dia de nostra esguasta
sigu-nos premi i conhort.
Fuig del món, etc.

Adoramus te Christe, etc.

O D E M U S

Quis per sanctam Crucem tuam, etc.

*Despice quaesumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non
dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat, etc.*

Llensa de Ms. Josep Deix Dvrr

Música de Josep M.ª Coarolla